

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Szilas György Ügyvédi Iroda (**cím**, ügyintéző: dr. Szilas György ügyvéd) által képviselt felperes neve (**felperes címe**) felperesnek, a dr. Kovács L. László ügyvéd (**cím**) által képviselt alperes neve (**alperes címe**) alperes ellen jóhírnév megsértésének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2017. április 28. napján meghozott 64.P.24.397/2016/8. számú ítélete ellen az alperes részéről 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

i t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését megváltoztatja és a felperes keresetét teljes egészében elutasítja.

Az alperes perköltség- és illetékfizetési kötelezettségét mellőzi. A felperes által fizetendő illetéket 84.000 (Nyolcvannégyezer) forintra felemeli.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 57.150 (Ötvenhétezer-százötven) forint együttes első- és másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Felperes vendéglátóipari egységet üzemeltet, mely a **K.** térre néz. 2008. november és december hónapban itt díszburkolatot fektettek le. A díszburkolat kialakítására a **K.** Egyesület rendelkezett építési engedéllyel.

Alperes ... Önkormányzat polgármestere. A ... Önkormányzat Képviselő-testületi ülésén 2016. május 12-én **S.P.** önkormányzati képviselő interpellációjára adott válaszában az alábbi nyilatkozatot tette: „Azt csak a rend kedvéért teszem hozzá, hogy amit említett, hogy ők önerőből csináltak ott egy díszburkolatot, ezt ő, erre semmiféle engedélyük nem volt, a lakók fel voltak háborodva, hogy lezártak tulajdonképpen egy utcát, ha visszaemlékszik **S.** képviselő úr, ott körbe lehetett menni autóval, de azt mondja az önkormányzat, hogy tényleg nagyon jó dolog, hogy ő is fejleszt, szemet hunyunk efelett, nyilván meg lett oldva a kérdés...”

Felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát. Kérte, hogy a bíróság tiltsa el alperest a további jogsértéstől, valamint megfelelő elégtétel adására kötelezze. A kereset szerint alperes valótlanul állította, hogy a felperes neve teraszának kialakítása, megépítése és díszburkolata engedély nélkül készült. Valótlanul állította, hogy szemet hunytak efelett, mert meg lett oldva a kérdés. Másodlagosan arra az alperesi nyilatkozatra hivatkozott, hogy ők önerőből csináltak egy díszburkolatot, erre semmiféle engedélyük nem volt, a lakók fel voltak háborodva, lezártak egy utcát, továbbá ha ő is fejleszt, szemet hunyunk efelett, nyilván meg lett oldva a kérdés.

Alperes a kereset elutasítását kérte, felperes perköltségben történő marasztalása mellett. Arra hivatkozott, hogy valótlan tényközlés nem történt. A felperesnek valóban nem volt engedélye a díszburkolat lefektetésére. Vitatta, hogy a közlések alkalmasak lennének a felperes jóhírnevének megsértésére, figyelemmel arra, hogy alperes a fejlesztés pozitív hatásait emelte ki. Az alperes a terasz létesítésére vonatkozóan nem nyilatkozott, kizárólag a díszburkolat létesítésére és az utcaszakasz lezárására fogalmazott meg állításokat.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a ... Önkormányzat Képviselő-testületének 2017. május 12-én tartott nyilvános ülésén valótlanul azt állította, hogy a felperes neve engedély nélkül létesítette a teraszának később helyet biztosító díszburkolatot. Az alperest eltiltotta a további jogsértéstől. Kötelezte, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő nyilvános testületi ülésen az ítélet jogsértést megállapító rendelkezésének a felolvasásával adjon megfelelő elégtételt. Az alperest kötelezte, hogy saját költségén gondoskodjon arról, hogy az ülésen elhangzott ezen nyilatkozata a ... Tv-n közzétételre kerüljön, a testületi ülésről adott tájékoztatás közzétételekor, de legkésőbb öt napon belül.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 70.000 forint perköltséget, továbbá az adóhatóság külön felhívása alapján 24.000 forint eljárási illetéket az állam javára azzal, hogy az ezt meghaladó 12.000 forint eljárási illeték megfizetésére az állam köteles. Rámutatott, hogy a Ptk. 2:42. § (2) bekezdés alapján a személyiségi jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani, az alperes nem közigazgatási jogkörben járt el, így személyében felel a Ptk. 2:51. § szerinti felrőhatóságtól független szankciókért.

A keresetet a Ptk. 2:45. § (2) bekezdése alapján bírálta el. Kifejtette, hogy a kifogásolt közlés a felperes személyére vonatkozott. Az engedély nélküli építés tényállítás, annak valósága bizonyítható. Indokolása szerint a díszburkolat kialakítása kezdetektől fogva azt a célt szolgálta, hogy a felperes azon üzletszerű gazdasági tevékenységet végezzen, teraszt üzemeltessen. Ily módon a díszburkolat létesítése és a terasz üzemeltetésének kérdése szorosan összekapcsolódik. Amennyiben az alperesi közlés arra vonatkozik, hogy a díszburkolat kialakítása jogszerűtlenül történt, az mindenképpen megkérdőjelezi a terasz üzemeltetésének jogszerűségét is. Ezért az elsőfokú bíróság álláspontja az volt, hogy az alperesi közlés alkalmas arra, hogy a felperes jóhírnevét sértse. Az alperesi állítás valótlan, a díszburkolat létesítésére a felperes, bár nem névre szólóan, de rendelkezett építési

engedéllyel, mert a **K.** Egyesület tagja volt. Valótlan tehát az az alperesi nyilatkozat, hogy a díszburkolat kialakítására engedély nélkül került sor. Valótlan az az alperesi állítás is, hogy az utcaszakasz lezárására nem rendelkezett az engedélyezett egyesület megfelelő hatósági jóváhagyással. Ezen indokok alapján az elsőfokú bíróság a keresetet részben alaposnak tekintette, a közérthetőségre utalással a jogsértést megvalósító nyilatkozatban feltüntette a teraszüzemeltetés, mint díszburkolat létesítésének eredeti célját is. Ennek megfelelően a bíróság a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontja alapján a jogsértés tényét megállapította, a b) pont alapján az alperest a jogsértéstől eltiltotta, és a c) pont szerint megfelelő elégtételadásra kötelezte azzal, hogy a jogsértés eredeti megvalósulásának helyén és idején, nyilvános testületi ülésen kell ezen nyilatkozatot az alperesnek közzétenni. Emellett az alperest kötelezte arra, hogy saját költségén gondoskodjék a nyilatkozat nyilvánosságra kerüléséről. Ezt meghaladóan a keresetet alaptalannak ítélte az elsőfokú bíróság. A „szemet hunyunk efelett, nyilvánvalóan meg lett oldva a kérdés” kifejezés ugyanis nem a felperesre vonatkozik, sértő tartalmat nem hordoz.

Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést. Ebben azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján változtassa meg, felperes keresetét utasítsa el. Amennyiben a kérelemnek az ítéltábla nem ad helyt, úgy másodlagosan kérte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 252. § (2) bekezdése alapján helyezze hatályon kívül, és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárásra, újabb határozat meghozatalára.

Szó szerint idézte a per tárgyát képező interpellációt és az arra adott alperesi választ. A nyilatkozat szövegkörnyezetben történő értékelése alapján alperes válasza arra irányult, hogy miért nem kap a felperes neve teraszengedélyt, a téma nem a díszburkolat kialakítása volt. A közlés valódi értelme szerint bár felperes nem teljesen megfelelő módon járt el, azonban a végeredmény egy nagyon jó dolog, alperes a pozitív dolgokat hangsúlyozta, kijelentette, hogy maga is nagyon kedveli ezt a teraszt. Ekként az elsőfokú bíróság a PK 12. számú állásfoglalás II. pontját megsértve jogellenesen, a szövegkörnyezetből kiragadva, nem megfelelően értelmezte a kereset tárgyává tett kijelentéseket. Jogellenesen jutott arra a következtetésre, hogy a nyilatkozat felperes sérelmét okozhatta.

Érvelése szerint az elsőfokú bíróság önmagával is ellentmondó módon jutott arra a következtetésre, hogy a felperesnek volt engedélye. Alperes olyan nyilatkozatot nem tett, hogy a felperes neve engedély nélkül létesítette a teraszának később helyet biztosító díszburkolatot. Kifejezetten iratellenesnek tartotta az elsőfokú bíróság azon megállapítását, miszerint a fejlesztés pozitív hatásaira tekintettel a hatóság kvázi szemet hunyt a felett, hogy engedély nélkül került sor az utcaszakasz lezárására. Az elsőfokú bíróság eltekintett a nyilatkozat valós tartalmától, melyben nem arról volt szó, hogy általában volt-e engedély az építésre, hanem arról, hogy konkrétan a felperesnek volt-e engedélye. Iratellenes következtetésnek tartotta, hogy a felperesnek volt engedélye. Ha a felperes egy olyan egyesületnek a tagja, amely rendelkezett építési engedéllyel, ez nem jelenti azt, hogy ezáltal a felperes maga is engedéllyel rendelkezik. Ellentmondásosnak tartotta az elsőfokú bíróság azon fejtegetését, hogy az alperesi állítás azért

valótlan, mert a díszburkolat létesítésére felperes „bár nem névre szólóan”, de rendelkezett építési engedéllyel. Ebből következően valós az a nyilatkozat, hogy a felperes nem rendelkezett építési engedéllyel. Sérelmezte, annak tényként történő megállapítását, hogy felperes az egyesület tagja volt, mert ez a perben nem került bizonyításra. Nem nyert bizonyítást az sem, hogy az egyesület milyen cél érdekében jött létre. Álláspontja szerint az ezzel kapcsolatos bírói megállapítás is teljes mértékben megalapozatlan. Az elsőfokú bíróság ítéletében azt fejtegette, hogy a díszburkolat kialakítása a felperes gazdasági érdekeit is szolgálta. Amennyiben az egyesület rendelkezett engedéllyel, akkor az kizárja, hogy a tevékenység a felperes gazdasági érdekeit szolgálja, hiszen az egyesület kizárólag az általa meghatározott cél érdekében folytathat tevékenységet. Okszerűtlennek tartotta az elsőfokú bíróság azon következtetését is, hogy a díszburkolat kialakításának jogszerűtlensége mindenképpen megkérdőjelezi a terasz üzemeltetésének jogszerűségét is, ezért alkalmas az alperesi közlés a felperes jóhírnevének megsértésére.

Az alperes nem állított olyat, hogy az utcaszakasz lezárására az egyesület nem rendelkezett megfelelő hatósági jóváhagyással, a felperes ilyen kijelentést nem tett a kereset tárgyává, erre a perben bizonyíték nem áll rendelkezésre, az erre irányuló ítéleti megállapítást ezért iratellenesnek, megalapozatlannak tartotta.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a közérthetőségre hivatkozással oly módon állapította meg a jogsértést megvalósító nyilatkozatot, hogy abban szerepeltette a teraszüzemeltetés, mint a díszburkolat létesítésének eredeti célját is, holott ilyen nyilatkozat nem hangzott el. Ekként a díszburkolat létesítésének eredeti céljaként olyan dolgot határozott meg a bíróság, amely nem valósulhatott meg.

Az elégtételadással összefüggésben hangsúlyozta, hogy nem került nyilvánosságra a médiában a keresetben sérelmezett közlés. Az, hogy bizonyos kommentekben megjelent a testületi ülés nyilvános hanganyaga, az alperesi magatartástól független és nem nevezhető nagy nyilvánosságnak. A nyilatkozat jogellenes mivolta esetén sem indokolt nagyobb nyilvánosságot biztosítani, mint a közlés eredeti fóruma. A ... Tv-ben a nyilatkozat nem jelent meg, az alperestől független ... Tv közléseire alperesnek ráhatása nincsen. A fentiek alapján kérte a fellebbezési kérelmének való helyt adást, s a perköltségének a megállapítását.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében azt kérte, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben, az alperest marasztalja az ellenkérelem mellékletét képező díjmegállapodás alapján másodfokú felperesi perköltségben.

Érvelése szerint annak állítása, hogy bárki engedély nélkül, közterületen, a lakók felháborodását keltve, autóforgalmat bonyolító utca lezárásával, csinált egy díszburkolatot negatív, jogellenes magatartások láncolatának tényként való állítását jelenti. Mindezek állítása az ezen magatartást elkövető jóhírnevének, róla a társadalomban kialakult pozitív képnek a lerombolását idézi, idézheti elő. A fentiek valótlan állítása mindenki által tiszteletben tartandó személyiségi jogok megsértésének, a jóhírnév súlyos megsértésének tekintendő a Ptk. 2:42. § alapján. Az alperes fellebbezésében foglaltakkal szemben nem véleményt alkotott, hanem tényként azt állította, hogy a felperes jogellenes, felháborodást is keltő, önkényes magatartásokat követett el. Megjegyezte, hogy a véleménynyilvánítás szabadságának is gátja a valakiről jóhírnevet sértő

valótlan tény állítása, híresztelése. Véleménynyilvánítás is eredményezheti a jóhírnév sérelmét, ha az közvetve, vagy közvetlenül valótlanság állítását tartalmaz.

Alperes magatartása nagyobb nyilvánosság előtt a lakosság széles körének, önkormányzati és polgármesteri hivatalok tényleges megismerésével történt. Kifejezetten azzal a céllal, hogy ezen személyiségi jogot sértő valótlanság állítások a felperesre terhes, korábbi alperesi intézkedések alátámasztásául, igazolásául is szolgáljon.

A fellebbezés alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül [Pp. 253. § (3) bekezdés]. Mivel a felek fellebbezéssel az elsőfokú bíróság keresetet elutasító rendelkezését nem támadták, az a Pp. 228. § (4) bekezdése értelmében első fokon jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú bíróság a kereset elbírálásához szükséges mértékben a tényállást feltárta, az irányadó jogszabályokat felhívta, olyan lényeges eljárási szabályt sem sértett, amely a Pp. 252. § (2) bekezdésének alkalmazását indokolná, a rendelkezésre álló iratok alapján az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatának eljárási akadályja nincs. Az elsőfokú bíróság tényekből levont jogi következtetéseivel azonban a Fővárosi Ítéltábla nem értett egyet az alábbi okokból.

A Ptk. 2:42. § (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy törvény és mások jogainak korlátai között személyiségét szabadon érvényesíthesse, és hogy abban őt senki ne gátolja. A 2:45. § (2) bekezdése szerint, a jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó és e személyt sértő valótlanság állít vagy híresztel, vagy valós tény hamis színben tüntet fel.

Felperes kötelessége volt a perben annak kétséget kizáró bizonyítása, hogy alperes közlésében megtestesülő, keresettel érintett tényállítás alkalmas arra, hogy a felperesről kialakított társadalmi értékítéletet hátrányosan befolyásolja, míg a tényállítás valós tartalmát alperes volt köteles igazolni.

Odáig az elsőfokú bíróság helyesen jutott el, hogy a felperes által kifogásolt és kereset tárgyává tett közlés a felperesre vonatkozik, **S.P.** interpellációjában a **G-t** konkrétan megnevezte. A másodfokú eljárás tárgyát képező, 2016. május 12-én a képviselő-testületi ülésen elhangzott alperesi kijelentés szerint a felperes díszburkolatot hozott létre, melyre engedéllyel nem rendelkezett. Nem kétséges, hogy a fenti közlés tartalma szerint tényállítás, hiszen annak valósága bizonyítással igazolható. A felperes által csatolt ... Közlekedési Ügyosztály .../2008. számon meghozott határozata alapján megállapítható az a felek által egyébként nem vitatott tény, hogy a **K.** tér díszburkolatának létrehozására engedélyesként, építtetőként felperes valóban nem rendelkezett engedéllyel, arra jogosultsága kizárólag az elkülönült jogi személyiséggel bíró **K.** Egyesületnek volt. Az elsőfokú bíróság azon következtetése ezért, hogy a felperes a díszburkolat kialakítására rendelkezett engedéllyel, az iratokkal ellentétben áll. Ilyen következtetés abban az esetben sem vonható le, ha igazolást nyer, hogy a

felperes a **K.** Egyesület tagja. Az egyesületet, mint önálló jogalanyt ugyanis a tagjaitól elkülönítetten illetik meg a jogok és terhelik a kötelezettségek, amely jogokat saját nevében jogosult gyakorolni és érvényesíteni, s amely kötelezettségekért saját maga, tagjaitól függetlenül, azoktól elkülönülten önállóan tartozik helyt állni. Emellett minden ténybeli alapot nélkülöz alperes nyilatkozatának olyan kiterjesztő értelmezése, miszerint az alperes egyben a terasz működésének jogszerűségét is kétségbe vonta. Az alperes interpellációra adott válaszában ilyen tartalma nem volt, az a közlésről értesülő számára sem közvetített ilyen tartalmat. A fellebbezés alappal sérelmezi az elsőfokú bíróság azon következtetését is, hogy alperes valótlan tényről állított annak közlésével, hogy az egyesület nem rendelkezett az utcaszakasz lezárására vonatkozó engedéllyel, alperes ugyanis ilyen közlést nem tett. A téves következtetés azonban azért irreleváns, mert a felperes az utcaszakasz lezárására vonatkozó alperesi kijelentést nem tette a kereset tárgyává, alperest marasztaló érdemi döntést ezen szófordulattal összefüggésben az elsőfokú bíróság sem hozott. Kiemeli az ítélető tábla, hogy a jogsértés megállapításánál a közlés valós tartalmának megjelölése szükséges, ez azonban nem ad felhatalmazást arra, hogy a keresettel érintett kijelentésnek a bíróság a közérthetőségre hivatkozással eltérő tartalmat tulajdonítson.

A fentiek alapján a Fővárosi Ítélető tábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, a fellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) bekezdés alapján megváltoztatta és a teljes egészében megalapozatlan keresetet elutasította. A perben a felperes pereszes. A Pp. 78. § (1) bekezdés alapján a Fővárosi Ítélető tábla alperes illetékfizetési kötelezettségét mellőzte, a felperes által fizetendő kereseti és fellebbezési illeték összegét 84.000 forintba felemelte, alperest a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja szerint meghatározott mértékű első- és másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte.

Budapest, 2017. október 3.

Fermanné dr. Polák Zita s.k.
a tanács elnöke

Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k.
előadó bíró

Dr. Hegedűs Mária s.k.
bíró